

nye Skiftelse i 1851, at der ſkulde paalægges Hartkornet en Byrde, hvilket tydeligt er udtalt fra flere Sider, ſaaledes at der ingen Tvivl kan være derom; men nu have Tiderne forandret ſig ſaa ganſke overordentlig, at det unægtelig er blevet en Byrde for Communen. Det Reifærdigſte og Billigſte forekommer mig maatte være at forhøje den Erſtattung, ſom Hæſtelægds-Districterne ſaae. Med ſamme Ret ſom man her kan ſige, at der ſkal lægges en ny Skat paa Hartkornet, fordi Vedkommende bringes ud af dette Forhold, og fordi der har fundet opadgaaende Conjunctioner Sted, med ſamme Ret maatte der kunde fordres Erſtattung til Statskaſen, hvis det Mobbatte havde været Tilfældet, men jeg troer ikke, man var gaaet ind derpaa. — For mig er dette et ſuurt Œble, men det, vi have, kunne vi ikke let komme af med uden at give Lærepænge, og det troer jeg dog er ſurere endnu. Jeg ſkal alſaa, i Betragtning af alle de forhaændenværende Forhold, ſtemme for Lovforſlaget. Sandt er det, at Communerne derved ville undgaae mange Bryderier og megen Uleilighed, ſom de hidtil have haft, og det er ogſaa Noget værd. Formanden for Sogneraadet har Noſ at gjøre foruden dette, og det er ingenlunde ſaa rart at have med at beſtille. Jeg troer derfor, at Overdægten er paa den Side, at man hellere maa tage dette, end det vi nu have, men jeg haaber, at Hartkornet ikke oftere ſkal blive engageret ligeoverfor Staten paa en ſaadan Maade, at man vil komme til at paalægge flere Byrder af den Natur.

Klein: Det forekommer mig, at den Paragraph i Lovforſlaget, ſom er bleven vedtagen i det andet Thing, er correctere, idetmindſte ſeet fra et juridiff Standpunkt, end den, der blev vedtagen her i Thinget ved forrige Behandling, og forſaaavidt kan jeg alſaa ikke være enig med den af det ærede Udbalg afgivne Erklæring. — Naar jeg har tilladt mig at gjøre denne Bemærkning paa et ſaa ſæent Punkt af denne Sags Behandling, er jeg nærmefſt bleven foranlediget dertil ved en Ytring, ſom den høitærede Krigsminiſter har fremført om denne Sag i det andet Thing. Han gjorde nemlig gjældende der ſom en For-

klæring af, at han ikke havde udtalt ſig nærmere angaaende § 5, ſom Udbalget her i Thinget foreslog indfat i Lovforſlaget, at der ikke fra nogen juridiff Side var fremkommet Erindringer imod Udbalgets Forſlag. Naar jeg for mit Vedkommende ikke udtalte mig imod det Forſlag, ſom dengang forelaa fra Udbalgets Side, var det ingenlunde begrundet i, at jeg var enig i Affattelsen af den Paragraph, der var bragt i Forſlag, men Grunden til min Tausshed var ene og alene den, at tidligere Erfaringer tilſtrækkeligt havde viift mig, at det ikke er nyttigt, at ville ſøge at gjøre opmærksom paa, hvad der er correct i de Forhold, hvor der er Spørgsmaal om, hvad der ſkal indbrages under Domstolenes Omraade.

Bonløffe: En ſørgelig Erfaring ſynes jeg vi have gjort ved denne Forhandling, nemlig, at vi ikke kunne urgere paa, at den ſidſte Afſtemning ſkal blive lig de tidligere. Dette er vel Noget, hvortil man allerede er vant, men jeg troede ikke, at det ſkulde viſe ſig i denne Sag. Det ſeer ud for mig, ſom om endeel af de Herrer have ladet ſig forſtrække af den Buſſemand, den ærede Krigsminiſter har opſtillet, idet han har ſagt, at der ikke er Anledning for ham til at forelægge et ſaadant Lovforſlag en anden Gang, men jeg nærer fuld Forviſning om, at det er den ærede Krigsminiſters inderlige Dunſte at ſaae denne Lov gennemført jo før jo heller, og dette vil ogſaa lede ham til at komme med Lovforſlaget en anden Gang.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, ſattes Lovforſlaget (ſee Till. A.), efterat Thinget havde givet Aftald paa at høre det oplæſe, under Afſtemning ved Navneopraab, der var begjært af Raben, Frederikſen, Brun, Schroll, S. Anderſen, A. Nielsen, Criſſen, Jaaborg, S. Chriſtensen, Scavenius, N. Anderſen og Jens Sjørgensen, hvorved det, ſom af nedenſtaaende Liſte vil ſees,

vedtoges med 72 Stemmer mod 11.

Ja.

Bogelius; Adler; Albertſen; Anderſen, S.;